

Учителитѣ.

„Но вие не се наричайте учители, защото единъ е вашиятъ учителъ — Христосъ; всинца вие сте братя“.*)

Христосъ схваща тия думи малко по-другояче, отколкото обществото. Отъ чисто органическо гледище свѣтътъ има нѣколко института, които сж божествени, напр., бащата и майката, домътъ. Тѣ сж първитѣ институти на земята: по-благородно и по-свѣтло учрѣждение отъ дома нѣма, и повисоко отъ званието на баща и майка пакъ нѣма. Истина, има много бащи и майки на земята, но тѣ сж въ сжщностъ пастроци и мащехи. По отношение на органическия свѣтъ бащата и майката играятъ важна роль: тѣ съ кръвта си прѣдаватъ на дѣцата си качества на своитѣ души. Възпитанието на дѣцата се обуславя отъ качества, които майката влага въ дѣтето още въ крѣхката му възраст. Подъ думата „кръв“ подразбирамъ не обикновената кръвъ, а оная кръвъ, която въ всички случаи на живота остава неизмѣнна, една и сжща. Нѣма да се сиiramъ сега да обяснявамъ разликата между тази двойка кръвъ; едно самото-

*) Ев. Матей, 23: 8.